

OSD 5/14

ORZECZENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH

z dnia 12 marca 2014 r.

w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Waldemar Lewandowski
Sędziowie: r. pr. Marek Sarnowski (sprawozdawca)
r. pr. Krystyna Skotowska- Tomkiewicz
Protokolant: apl. radc. Izabela Komar

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego r. pr. Anity Woronieckiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12.03.2014 r. sprawy r.pr. [REDAKTOWANE]

obwinionego o to, że:

1. W odpowiedzi na pozew sporządzonej w dniu 7.11.2011 r. w sprawie [REDAKTOWANE] reprezentując [REDAKTOWANE] wraz z r. pr. [REDAKTOWANE] wbrew obowiązującym Zasadom Etyki Zawodowej, powołał na świadka poprzedniego pełnomocnika swojego mocodawcy r. pr. [REDAKTOWANE] na okoliczności przebiegu współpracy stron procesu tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 Ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2010 Nr 10, poz. 65 ze zm.) w zw. z art. 6 ust. 1, 11 i 17 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego
orzeka:
1. obwinionego r.pr. [REDAKTOWANE] uniewinnia od zarzucanych mu czynów;
2. kosztami postępowania w kwocie 1091,80 zł obciąża Okręgową Izbę Radców Prawnych [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE]

Lewandowski

[REDAKTOWANE]

Sygn. akt: [REDAKTOWANE]

Uzasadnienie

Rzecznik Dyscyplinarny OIRP we Wrocławiu, na podstawie skargi radcy prawnego [REDAKTOWANE] na działania radcy prawnego [REDAKTOWANE] z Kancelarii Prawnej [REDAKTOWANE] Spółka Komandytowa z siedzibą w [REDAKTOWANE] postanowieniem z dnia 11.05.2012 r. wszczęła dochodzenie w sprawie popełnienia przez wymienionego wyżej radcę prawnego przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz. 65 ze zm.) w związku z art. 6 ust. 1, art. 17 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Postanowieniem z dnia 30 lipca 2012 r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w [REDAKTOWANE] przedstawiła radcy prawnemu [REDAKTOWANE] zarzut popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz. 65 ze zm.) w związku z art. 6 ust. 1, art. 11, art. 17 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Po przeprowadzeniu postępowania przygotowawczego Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w [REDAKTOWANE] złożyła w Okręgowym Sądzie Dyscyplinarnym w dniu 28.12.2012 r. wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego (sygn. akt. [REDAKTOWANE]) przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANE] stawiając mu zarzut, i obwiniając go o to, że w odpowiedzi na pozew sporządzonej w dniu 07.11.11 r. w sprawie [REDAKTOWANE] reprezentując [REDAKTOWANE] wraz z radcą prawnym [REDAKTOWANE] wbrew obowiązującym zasadom etyki zawodowej, powołał na świadka poprzedniego pełnomocnika swego mocodawcy — radcę prawnego [REDAKTOWANE] na okoliczność przebiegu współpracy stron procesu tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz. 65 ze zm.) w związku z art. 6 ust. 1, art. 11 oraz z art. 17 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny po zapoznaniu się z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie przez Rzecznika Dyscyplinarnego oraz zebrany na rozprawie w dniu 12.03.2013 r., ujawnionym i dopuszczonym w poczet dowodów, ustalił, co następuje:

Przed Sądem Okręgowym w [redacted] ydziałem Gospodarczym zawisł spór pomiędzy firmą [redacted] w [redacted] a [redacted] prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Zakład Produkcji Spożywczej [redacted] w [redacted]. Firmę [redacted] w postępowaniu sądowym reprezentował skarżący radca prawny [redacted] w sprawie realizacji umowy o roboty budowlane dotyczące budowy hotelu przy ul. [redacted] reprezentował na podstawie pełnomocnictwa z dnia 11.05.2011 r. r. pr. [redacted]

Dowód: pełnomocnictwo z dnia 11.05.2011 r. k. 5,

Po odstąpieniu od ww. umowy o roboty budowlane przez firmę [redacted], w imieniu [redacted] na podstawie udzielonego pełnomocnictwa, zaczął występować radca prawny [redacted] i radca prawny [redacted]

Dowód: pełnomocnictwo bez daty k. 4, pełnomocnictwo z dnia 28.10.2010 r. k.53

W związku z wniesieniem powództwa o zapłatę pko [redacted] przez firmę [redacted] ustalona została przez obwinionego radcę prawnego z klientem przy udziale radcy prawnego [redacted] strategia postępowania. Przy czym rozmowy z [redacted] prowadzone były przede wszystkim przez obwinionego radcę prawnego, który opracował tezy odpowiedzi na pozew do Sądu, obwiniony [redacted] zaznaczył że nie będzie popierał wniosku o dopuszczenie dowodu z przesłuchania świadka [redacted] na okoliczność przebiegu współpracy stron, konkretnych spotkań, przebiegu negocjacji stron.

Dowód: wyjaśnienia obwinionego radcy prawnego k. 39-40, wyjaśnienia obwinionego z rozprawy w dniu 10.06.2013 r., zeznania świadka [redacted] k. 57, wyjaśnienia r.

pr. [redacted] w sprawie sygn. akt [redacted]

W odpowiedzi na pozew wniesionej do Sądu Okręgowego w [redacted] w dniu 07.11.2011 r., sformułowany został wniosek dowodowy o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka radcy prawnego [redacted] (na adres Kancelaria Radców Prawnych [redacted] na okoliczność przebiegu współpracy stron oraz spotkań stron w dniach 08.06.2011 r. i 05.07.2011 r., przebiegu negocjacji stron w zakresie postanowień aneksu do umowy z dnia 21.04.2011 r., w tym przebiegu spotkania z reprezentantem powódki w dniu 18.06.2011 r. w [redacted]. Odpowiedź na pozew podpisała z uwagi na nieobecność w [redacted] obwinionego radcy prawnego [redacted] r. pr. [redacted] która również podtrzymała przedmiotowy wniosek dowodowy w piśmie procesowym z dnia 30.01.2012 r. stanowiącym replikę na pismo procesowe strony przeciwnej.

Dowód: odpowiedź na pozew z dnia 07.11.2011 r. k. 6-8, pismo procesowe z dnia 30.01.2012 r. k. 13-15 wyjaśnienia r. pr. [redacted] w sprawie sygn. Akt [redacted]

Radca prawny [redacted] wypowiedziała pełnomocnictwo procesowe udzielone jej przez [redacted] w dniu 13.02.2012 r.

Dowód: wypowiedzenie pełnomocnictwa z dnia 13.02.2012 r. k. 21

Radca prawny [redacted] podtrzymywał i nie cofnął wniosku dowodowego o przesłuchanie w charakterze świadka radcy prawnego [redacted] ze względu na to, że przeprowadzenia tego dowodu domagał się jego klient [redacted].

Dowód: wyjaśnienia obwinionego r. pr. [redacted] k. 39-40, wyjaśnienia obwinionego składane na rozprawie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co, następuje:

Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy oraz ustalania faktyczne wskazują, że zarzuty przedstawione przez Rzecznika Dyscyplinarnego wobec obwinionego są niezasadne a wina obwinionego budzi wątpliwości.

Stosownie do treści art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny jest obowiązany wykonywać czynności zawodowe zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością. Dochowanie tajemnicy zawodowej stanowi jedną z podstawowych wartości zawodu radcy prawnego. Według art. 3 ust. 3 ustawy o radcach prawnych, zachowanie tajemnicy zawodowej odnosi się do wszystkiego, o czym się radca prawny dowiedział się w związku z udzielaniem pomocy prawnej tj. wszelkich informacji jakie uzyskał w toku wykonywania czynności zawodowych. W postępowaniu przed sądem cywilnym obowiązuje bezwzględny zakaz ujawniania jakiegokolwiek tajemnicy zawodowej radcy prawnego. Wykonywanie zakazu ujawniania informacji objętych tajemnicą zawodową, polega w szczególności na:

- nie zgłaszaniu dowodu z przesłuchania innego radcy prawnego lub adwokata w charakterze świadka na okoliczności znane im w związku z wykonywaniem zawodu (art. 17 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego).

Przeprowadzone postępowanie wykazało, że w odpowiedzi na pozew skierowanej do Sądu Okręgowego w [redacted] sformułowany został wniosek o przesłuchanie radcy prawnego [redacted] w charakterze świadka na okoliczności „przebiegu współpracy stron”, co oznacza, że niewątpliwie zeznania miały dotyczyć czynności zawodowych wykonywanych przez tego radcę prawnego. W tym zakresie Sąd nie dał wiary zapewnieniom obwinionego radcy prawnego, że radca prawny [redacted] miał być słuchany na inne okoliczności, niż te

które były mu wiadome w związku z wykonywaniem obsługi prawnej w zakresie przedmiotowej umowy. Wyrażenie zgody przez ww. radcę prawnego na powołanie go na świadka nie ma znaczenia. W toku postępowania Sąd ustalił, że odpowiedź na pozew i dalsze pismo procesowe, zostało podpisane przez drugiego pełnomocnika, tylko dlatego, że upływał termin sądowy do złożenia pisma a obwiniony radca prawny [REDAKTED] nie był obecny w [REDAKTED]. Uznać zatem należało, że obwiniony radca prawny [REDAKTED] nie zgłosił wniosku dowodowego z przesłuchania świadka radcy prawnego [REDAKTED].

W ocenie Sądu zakaz powoływania na świadka radcy prawnego lub adwokata na okoliczności znane im w związku z wykonywaniem zawodu, sformułowany w art. 17 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, ma charakter bezwzględny i zakazu tego należy przestrzegać. Nie mniej jednak treść przepisu art. 17 KERP świadczy o tym że naruszenie tego przepisu musi polegać na działaniu tzn radca prawny nie może zgłaszać wniosku o przesłuchanie innego radcy prawnego ani uczestniczyć w jego przesłuchaniu. Natomiast trudno zarzucać obwinionemu, że biernie przyglądał się działaniom swojego mocodawcy. Pełnomocnik przecież ma pomagać mocodawcy i a nie nim kierować. Pełnomocnik ma obowiązek doradzać, wyjaśniać pomagać mocodawcy. To mocodawca jest „Panem procesu” i wręcz odwrotnie to on ma prawo cofać decyzje pełnomocnika a nie odwrotnie. W aktach sprawy znajduje się pismo mocodawcy p. [REDAKTED] który samodzielnie podtrzymuje wniosek o przesłuchanie radcy prawnego [REDAKTED].

Stosownie do treści art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny obowiązany jest przy wykonywaniu obowiązków zawodowych chronić swą niezależność. W szczególności radca prawny musi unikać wszelkich ograniczeń własnej niezależności i nie może odstępować od zasad etyki w celu zadowolenia klienta, sądu i osób trzecich. Radca prawny nie może łamać obowiązujących go zasad zawodowych w imię interesu prawnego jego klienta. Reprezentowanie klienta, jego obsługa prawna nie może stać w sprzeczności z obowiązującym profesjonalnego pełnomocnika zasadom wykonywania tego zawodu.

Obwiniony radca prawny [REDAKTED] zdaniem tego sądu nie naruszył zasad etyki gdyż wniosek podpisał inny radca prawny, a jego mocodawca nie zezwolił na cofnięcie wniosku dowodowego. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego z zebranego materiału dowodowego bezsprzecznie wynika, że czynu tego nie popełnił.

Uznać zatem należało, że obwiniony radca prawny działając w powyżej opisany sposób nie naruszył swym postępowaniem przepisy Kodeksu Etyki Radcy Prawnego a tym samym i ustawy o radcach prawnych.

Orzeczenie nie jest prawomocne, służy od niego prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED] w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem za pośrednictwem tutejszego Sądu.

Wycena

